

Udbredelse i videre Kredse, skal Sundhedskommissionen, indtil Sagen kan forelægges fornævnte Myndigheder til Beslutning, hvilket hurtigst muligt bør ske, være berettiget til foreløbig at sætte de for den offentlige Behandling gældende Isolations- og Desinfektionsforskrifter i Kraft.

Saa snart offentlig Behandling af de i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Sygdomme indtræder, skal vedkommende Sundhedskommission derom gøre Indberetning til Dvertilsynet. Saa vel i dette Tilfælde som ellers, naar offentlig Behandling indtræder, skal Sundhedskommissionen derom udfædte offentlig Bekendtgørelse, der paa hensigtsmæssigst Maade bringes til almindelig Kundskab for det paagældende Omraade. Dog kan Bekendtgørelse undlades, saa længe den offentlige Behandling kun omfatter Personer, der ere tagne under Behandling i de i Lov om Foranstaltninger imod smittsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2den Juli 1880 § 9 omhandlede Lokaler, saa vel som naar den offentlige Behandling kun omfatter tvivlsomme Tilfælde af de i denne Paragrafs 1ste Stykke nævnte Sygdomme, der tages under Observation, indtil Sygdommens Bestaenhed med Sikkerhed kan erkendes.

Naar den offentlige Behandling i Medfør af Dvertilsynets, i Kjøbenhavn Sundhedskommissionens, Beslutning ophører, udfædtes derom ligeledes offentlig Bekendtgørelse.

Patienter, der lide af Difteritis, Skarlagensfeber, Tyfus, gastrisk Feber eller cerebro-spinal Meningitis, kunne, naar saadant sker straks ved Sygdommens Udbrud, eventuelt saa snart Sygdommens Tilstedeværelse erkendes, efter en Læges Begæring indlægges til vederlagsfri Behandling paa de til Modtagelse af saadanne Patienter bestemte kommunale Syge- eller Epidemihuse for det Amt, Distrikt eller den By, hvor Patienterne have Bopæl, og blive Udgifterne ved saadanne Syges Behandling, indtil offentlig Behandling af Sygdommen maatte blive paabudt, at udrede paa den i § 26, firdte Stykke, angivne Maade. Den vederlagsfri Behandling omfatter ogsaa den Tid, i hvilken den paagældende behandles i Sygehuset under fejlagtig Forudsætning om at lide af en af de fornævnte Sygdomme.

Naar de kommunale Bestyrelser anse det for ønskeligt, at Patienter, der lide af andre smittsomme Sygdomme end de oven for nævnte, skulle indlægges til vederlagsfri Behandling paa de kommunale Epidemihuse, kan der med Justitsministeriets Samtykke udfærdiges Regulativer desangaaende, og blive i dette Tilfælde Udgifterne ved de Syges Behandling at fordele paa den i § 26, firdte Stykke, angivne Maade.

Udgangen til de paagældende Sygehuse skal altid staa aaben for vedkommende Fysikus og Distriktlæge, hvem Sygehuslægen skal være pligtig til at meddele alle de Oplysninger, som de maatte ønske.

§ 3.

Over Sundhedskommissionen, i Kjøbenhavn Sundhedskommissionen med Justitsministeriets Billigelse, har, saa snart en af de i § 2, 1ste Stykke, ommeldte Sygdomme viser sig noget Sted inden for Kommissionens Virksomhedsomraade eller saa nær derved, at Fare for dens Udbredelse til samme efter Kommissionens Skøn er til Stede, samt naar en anden smittsom Sygdom sættes under offentlig Behandling paa de anførte Steder, at drage Omsoarg for, at der, for saa vidt den offentlige Behandling af Sygdommen ikke kan overkommes af Stads- eller Distriktlægen, eller det i øvrigt til Bæmpelse af Sygdommen eller til Formindskelse af Udgiften derved findes hensigtsmæssigt, antages det fornødne Antal Læger til under Embedslægens Dvertilsyn, der dog ikke omfatter Sygebehandlingen, at overtage den offentlige Behandling paa det af Sundheds-